

Mițu, monstrul cel mic

(Excerpt in Romanian)

Translated by: Paula Șimenc Braga
Contact of the translator: bragapaula@hotmail.com

Mițu, monstrul cel mic, zăcea pe un raftul unui magazin de jucării și se prefăcea că e o jucărie ca toate celelalte. Atunci, în magazin a intrat unchiul meu Aurel, ca să-mi cumpere un cadou pentru ziua mea de naștere. I-a plăcut jucăria cu blană lungă, roz, cu ochi mari, verzi, cu mâini și picioare scurte. Mi l-a cumpărat pe Mițu.

Seara, când musafirii care au venit la petrecerea de ziua mea au plecat acasă, l-am așezat pe Mițu pe noptiera mea. Atunci a început să-și dea ochii peste cap și să-și miște urechile.

- Păi, ești viu! am exclamat eu.
- Nu, nu sunt Vio, sunt Mițu! Și, la drept vorbind, Sandule, nu e deloc plăcut să dormi pe o noptieră. N-aș putea dormi cu tine?

Și așa l-am luat, l-am acoperit și am dormit împreună.

În noaptea aceea n-am dormit bine, pentru că Mițu s-a tot învârtit în pat, o dată s-a întins peste picioarele mele, altă dată mi-a răsuflat în ureche, pe urmă s-a cățărat pe mine și, în cele din urmă, mi-a tras plapuma de pe mine. Un monstru în toată regula, chiar dacă unul mic.

De aceea, a doua zi dimineață, i-am făcut patul într-o cutie de pantofi. Am decorat-o cu poze, am băgat înăuntru o plăpumioară și o perniță.

- Mițu, îți place? l-am întrebat.
- E frumos! a zis Mițu, strecurându-se sub plăpumioarape care apoi a aruncat-o în capătul celălalt al camerei. A izbucnit în râs și a tulit-o în baie. Aoleo! N-am voie să îl las singur în baie! Am alergat după el.

TEMA DE CASĂ

A trebuit să scriu o compunere cu titlul *Jucăria mea preferată*. Stăteam în fața caietului deschis. Mă tot gândeam dacă să scriu despre cuburi, despre mașina teleghidată sau chiar despre Mițu.

Am început:

Jucăria mea preferată este monstrul Mițu. Are ochii mari și blana moale, nu poartă ochelari. Doarme într-o cutie de pantofi. L-am primit de ziua mea. Mi l-a dat unchiul Aurel.

M-am oprit din scris, pentru că Mițu mă trăgea de o mână.

- Mi-e sete, aș bea ceva!
- Vrei cacao?
- Nu, un suc!
- Nu mai avem suc!
- De ce?
- Că l-am băut pe tot.
- De ce?
- Pentru că ne-a fost sete.
- De ce?
- De-aia.
- Păi, atunci du-te la *mazaghin* să iei niște suc!
- Se zice magazin. Îți dau niște cacao, pentru că nu mai avem suc.
- De ce?
- Uf, termină o dată, monstru mic ce ești! am adăugat. I-am făcut o cacao și mi-am terminat tema:

Uneori e foarte enervant, dar nu-l poți opri, pentru că nu e cu baterii.